

1. oktoobril tutvustasid neli neidu organisatsioonist YFU (Youth For Understanding) Eesti meie kooli 9. klasside õpilastele võimalusi vahetusõpilasena välismaale õppima minemiseks. Tiina, Kertu, Liisa Marie ja Liisika olid ise veetnud vahetusaasta vastavalt Austrias, Belgias ning Mehhikos, avastanud seeläbi maailma, saanud tohutult uusi kogemusi ning sõpru. Neid olid hästi avatud suhtlejad ning rääkisid emotsionaalselt mitmeid naljakaid lugusid, kuidas nad sõnagi kohalikku keelt oskamata oma vahetuspereadesse ning uutesse koolidesse sisse elasid, kuidas õppimine sujus ning kuhu nad reisid. Kõlama jäi mõte, et vahetusaasta avardas tohutult nende silmaringi ning sõpruskonda, parandas suhtlemisuskust ning andis julgust end täiesti uutes olukordades proovile panna. Meile räägiti, kuidas toimida, kui kellelgi tekib mõte vahepeal

üks kooliaasta mingil teisel maal mööda saata, kuidas otsida toetajaid tekkivate kulutuste katmiseks jm. Samuti on võimalus olla ise vahetusperekaks teistest maadest tulnud õppuritele, kes soovivad vahetusaasta Eestis veeta.

Kui Sinul, koolilehe lugeja, tekkis soov vahetusõpilaseks minemise kohta uurida, leiad materjali YFU kohta huviruumist.

Triin Jõgeva 9.a

7. oktoobril külastas Võru I Põhikooli Põhjamaade Ministrite Nõukogu (PMN) Eesti esinduse direktor **Berth Sundström**. Ta tutvustas 9. klasside õpilastele PMN liikmesriike (Island, Norra, Rootsi, Taani ja Soome) ning kolme autonoomset territooriumi (Fääri saared, Gröönimaa ja Ahvenamaa). Õpilased said teada, millega PMN tegeleb, mis on organisatsiooni eesmärk ja ülesanded. Berth Sundström rõhutas Eesti ja ka teiste Läänemere riikide ning Põhjamaade vahelise koostöö vajadust. PMN esindused asuvad lisaks liikmesriikidele ka Tallinnas, Riias, Vilniuses ja Peterburis.

Berth Sundström, kes viibis Võrus esmakordselt, kiitis meie kaunist loodust ja viisakaid õpilasi.

Hille Juss, inglise keele õpetaja

Postikaru

Võru I Põhikool

Seminari 1

65608 VÕRU

Telefon:

7821234

E-post:

kool@vip.edu.ee

Veebisait:

www.vip.edu.ee

Seoses üleminekuga talveajale muutuvad õhtud märgatavalt varem pimedaks. Tuletame oma lugejatele meelde, et kindlasti tuleb pimedal ajal kanda helkurit nii aulavälisel teel kui linnatänavail liikudes.

Helkurit on soovitatav kanda sõiduki tuledega samal kõrgusel, ehk umbes 50-80 cm maapinnast. Kui kantakse ainult üht helkurit, tuleb see kinnitada keha sõiduteepoolsele küljele. Tähtis on, et rippuv helkur jope või mantli allserva alt välja ulatuks ning oleks nähtav võimalikult mitmest küljest.

Pimedes liigeldes on helkur hädavajalik. Hoia oma elu, kanna helkurit!

Postikaru

Võru I Põhikooli ajaleht – www.vip.edu.ee – oktoober 2013

Tänavu sügisel alustasid meie koolis õpinguid 17 sãrasilmset tũdrukut ja poissi: Kristiine, Laura-Kendre, Karoliina, Marleen, Eliise-Maarja, Meribel, Maigret, Stella, Jan-Janis, Ken-Arjen, Rasmus, Martin, Martin, Rasmus, Kevin, Harry-Robert ja Sten. Nũud, kus esimene veerand hakkab kohe-kohe lõppema, uurisime, mida nad koolist arvavad.

• Miks sa tahtsid kooli tulla?

Ken-Arjen: Koolis saab targaks.

Laura-Kendre: Ma kũll juba oskasin lugeda ja kirjutada, aga tahan selle paremini selgeks õppida.

Meribel: Minu õed ja vennad õpivad siin koolis ja ma tahtsin ka tulla.

Mitmed tũid olulisena vãlja tũsiasja, et koolist saab tunduvalt varem koju kui lasteaiast. Pãrast tunde tehakse kõigepealt ära kodutũd: „Enne tũd, siis lõbu“ (vanasõnu puistavad selle klassi õpilased otsekui varrukast mistahes teema kohta). Peale õppimist minnakse vãlja sõpradega mãngima, tegeletakse lemmikloomaga, loetakse raamatut vũi tukastatakse pisut, sest koolipãev oli pãris vãsitav.

• Mis sulle koolis meeldib?

Eliise-Maarja: Kõige rohkem meeldib õppimine.

Kevin: Mulle meeldib vahetund, siis saab joosta ja mãngida.

Sten: Meil oli aedviljade nãitus, me tũime sinna igasuguseid põnevaid juurikaid. Ja laat oli ka.

Rasmus: Me kãisime ũhes talus (Jaaniraotul) ekskursioonil, seal nãgime igasuguseid loomi ja linde.

Meribel: Mulle meeldib meie õpetaja.

Rasmus: Minu lemmik on matemaatika. Eriti tore on, kui me tunnis mõtlemissmãnge mãngime.

• Mis mõnikord raske on?

Marleen: Lugemine, aga mul lãheb see juba palju paremini, kui kooli tulles.

Laura-Kendre: Kirjutamine – et tãhed ikka ũhesuurused ja ilusad tuleksid.

Sten: Terve tund aega koha peal istuda ilma juttu ajamata on pãris raske.

ũheskoos arutatakse, et 45 minutit jãrjest sũvenenult tũd teha on kõigi jaoks pisut keeruline. Kui mõnikord tunnis kãrarikkaks kipub minema, vaadatakse ũheskoos ũle oma klassi reeglid, mis stendi peal kenasti vãljas on, ja tũd sujub jãlle.

• Milline teie õpetaja on?

Eliise-Maarja: Punaste juustega ja vãga ilus.

Rasmus: Ta on selline vãga rahulik ja seletab hãsti. Mõnikord seletab mitu korda ka, kui me aru ei saa.

Sten: Kui laps on kurb vũi miski ei tule vãlja, siis õpetaja lohutab ja hoolitseb.

• Kelleks tahad saada?

Jan-Janis: Kopameheks. Olen ise juba mitme traktoriga sõita saanud, aga kopp tundub kõige ägedam.

Rasmus: Mina tahan sõduriks saada. Sõdurid marsivad ja kaitsevad meie kodumaad.

Martin: Politseinikuks – neil on äge vorm ja kãerauad.

Meribel: Mina lãhen Soome elektrikuks, nii nagu minu issi.

Rasmus: Teadlaseks – selleks, kes igasuguseid asju kokku segab – keemikuks.

1. klassi õpetaja Triinu Uiho iseloomustab oma klassi:

Esimeses klassis õpivad toredad lapsed, kellele meeldib koolis õppida, sõpradega tagaajamist mãngida, joonistada ning legoklotsidest meisterdada. Nad on uudishimulikud: neid huvitab vãga, mis toimub raamatukogus, arvutiklassis ja saviringis. Kõigile poistele meeldib joonistada tulnukaid ja rãakida arvutimãngudest, aga tũdrukud eelistavad hũpata hũppenõõriga ja mãngida kummikeksu. Nad on vãga sõbralikud, heatahtlikud ja abivalmid. Kui klassikaaslane on kurb, tũtatakse kohe teda lohutama. Naudin vãga igat nende seltsis veedetud pãeva.

Kodust kaugemale, aga ikka loodusesse!

Parim puhkus on keskkonnavaetus. Nii olengi „akusid laadinud“ Euroopa põnevates paikades: Norra fjordidel, Austria soolakaevandustes, Kaunite Naiste orus Ungaris ja mujal.

Sellesuvine puhkuseriis viis mind Euroopa viimasesse säilinud lehtmetsamassiivi – Bielowieskisse. Tegemist on Poolas asuva suure looduskaitsealaga, kus vabas looduses elab euroopa piisoni ainuke säilinud asurkond. Bielowieskisse tuleb sõita läbi Lätist, Leedust ja ka Poolast – lähim suurem linn sellel territooriumil on Białystok. Osa kaitsealast jääb Valgevene hallata. Esimesena üllatas metsas eriline valgus – läbi tiheda lehestiku levides muutus see äkki roheliseks. See oli nii teistmoodi ja ilus. Ootamatu oli ka see, et lehtpuumetsas puudus peaaegu täielikult alustaimestik. Pinnast kattis pruun lehekiht, mis pärines eelmisest aastast ega näidanud märkigi kõdunemisest. Kaitsealal elab mitu tuhat euroopa piisonit. Turistide tarbeks on mõned loomad paigutatud elama mitmehektarilistesse aedikutesse. Giidi hõigete peale hakkas midagi, mis eemalt suure kivina paistis, liikuma. Ja sealt ta tuli – piisonipull oma täies ilus! Vähemalt tonni kaaluv graatsiline lihastemass. Lakk lehvimas, sarved maadligi, jõudis loom erilise kapaksammuga piirdeaiani. Paar uudishimulikku soovisid looma läbi piirdeaia puudutada, aga giid keelas selle otsemaid, sest piisonipulli rünnakud olevat välkkiired. Pullile järgnesid paar piisonilehma, kes olid tunduvalt tagasihoidlikumad. Vasikad magasid aga lõunauinakut. Meile näidati ka inimtegevuse jaburust – piisoni ja koduveise ristandit – inetuse tipp! Loomaharuldustest nägime Euroopa metsiku hobuse – tarpani karja. Tarpanid üllatasid oma väikeste mõõtmete ja imeilusa hõbedase värvusega. Kaitseala ülikirjaliku loodusega tutvusime näitusemajas. Kogu see haruldane lehtmetsaala on säilinud seetõttu, et juba 18. sajandil oli piirkond Euroopa kroonitud peade jahiala, kuhu kohalikel asja polnud.

Nautisin oma järjekordset reisi väga ning olen rõõmus, et sain killukesti sellest teiega jagada.

Reet Kägo, bioloogiaõpetaja

Põnev päev Ahhaa keskuses

Teisipäeval, 1. oktoobril õppis 6. klass nagu igal teiselgi koolipäeval, aga mitte oma koolis pingis istudes, vaid hoopis Tartus Ahhaa teaduskeskuses. Kohale jõudnud, jagati meie klass nelja rühma, kes pidid hakkama erinevaid ülesandeid täites endale punkte korjama ja omavahel võistleva. Liikusime gruppidenä keskkuses ringi ja lahendasime erinevaid ülesandeid, et inimkehas toimuvast paremini aru saada. Meile näidati, kus asuvad inimesel siseorganid ja kuidas need töötavad. Praktilise tööna tuli süda, kopsud, magu, maks, sapp ja neerud välja lõigata, värvida ja keha kujutisel õigesse kohta kleepida. Saime teada, kuidas toimub seemeprotsess alates toidu närimisest suus kuni jääkide väljutamiseni. Lahkamisel lõikasime lahti sea kopsu ja uurisime seda seestpoolt. Me nägime välja nagu päris teadlased: kitlid seljas, mütsid peas ja kummikindad käes. Katse korras puhusime kõrre abil hingeõhku kopsutorukestesse ja vaatasime, kuidas kops paisus.

Mulle meeldis väga naelttega voodi: kui heitsin pikali, tulid nupule vajutades voodi pinnast välja naelad. Pidin kirja panema, missuguse kehaosaga ma neid tundsin ja kirjeldama, mida ma tunnen. Ühes tornis pidime end traatidel üles tõmbama ja pärast alla laskma ning siis määrama, milliseid lihaseid me selleks kasutasime. Veel oli üks huvitav ülesanne, kus me pidime lisaks endale kaalule kutsuma kaaslast ja kasutama ka kaalupomme, nii et kokku oleks meie mass täpselt 186 kg. Kui saime kokku sellise kaalu, avanes meie pea kohal vihmavari. Kui kaalu oli pisut rohkem või vähem, vari lahti ei läinud. See katsetamine tekitas meis päris palju elevust.

Päeva lõpus vaatasime etendust „Koogist kaka“, milles samuti kirjeldati seemeprotsessi. Meie käest küsiti, mitu küpsist me ühe minuti jooksul ära süüa jõuame. Arvasime, et 8-10. Tegelikult sööme selle ajaga ainult ühe küpsise. Kokkuvõtteks võrreldi rühmade tegutsemist – ühte kindlat võitjat ei olnudki, iga rühmal olid oma tugevad küljed. Auhinnaks saime kõik ühe söödava silma. Selle õppepäeva järel kujutan ma palju paremini ette, mis seal inimese sees toimub.

Raiko Troska 6. klass

koolipinki

Veel räägiti selles punktis tulnukatest ja mustast august. Merkuuri ja Veenuse juures arutasime, kui vanad me nendel planeetidel elades oleksime ning kui rasked. Kuna erinevatel planeetidel kulub ümber Päikese tiiru tegemiseks erinevalt aega, pole aastad nendel ühesuguse pikkusega. Kaal aga sõltub gravitatsioonist ehk külgetõmbejõust. Kui inimene kaalub Maal 50 kg, on ta Merkuuril 19 kg raske, Pluutol ainult 3 kg, aga Jupiteril koguni 127 kg. Marsi juures me ei peatunud, sest seal magas väike mõisabeebi ning me ei tahtnud teda äratada. Uraani juures jäi meelde põnev fakt, et Uraanil on Suure Munamäe suurused kristallid. Olime matkamisest juba väsinud ja otsustasime, et kõige kaugemal asuva Neptuuni juurde me ei lähe. Pöördusime tagasi, et küpsetada endale „Maailmapäästja“ pitsa. Saime osa töötoast, kus meile räägiti tervislikust toitumisest ning saime ise kohalikust toorainest (lisaks juurikatele oli ka jahu pärit lähedal asuvast veskest ning jahvatatud kohalikel põldudel kasvavast viljast) pitsa valmis teha ning selle suures väliahjus valmis küpsetada. Valmis pitsa lõhnas hästi ning maitstes oivaliselt. Jäin päevaga rahule – sain koos oma klassiga toreda päeva looduses veeta ning uusi teadmisi ka.

Seitsmenda ja kaheksa klass käisid Luhasoo matkarajal. Giidi neil kaasas ei olnud, aga kuna õpetaja Merje elab sealkandis ning on selles soos palju käinud, juhendas ta matkaselle. Raja ääres olevaid infotahvleid uuriti hoolega ning räägiti omavahel uus teave selgeks – oli teada, et raja lõpus tehakse teadmiste kontroll viktoriini näol. Päeva tagasisides tõid seitsmendikud välja fakte, mis nende jaoks uudsed olid:

- Luhasoo on madalsoo, kus on palju

laukaid. Laukasse kukkudes ei tohi rapsima hakata, vaid tuleb rahulikult tegutsedes püüda end sealt välja vinnata. Halvimal juhul võib sinna ära uppuda, sest laugas lihtsalt imeb su endasse.

- Sain teada, et soojärvede vett võib juua, aga see ei võta janu ära, sest ei sisalda mineraalaineid.
- Usutakse, et sookure nägemine toob halba õnne, isegi surma.
- Luhasoost saab murakaid ja jõhvikaid korjata. Madalsoos kasvavatest orhideedest võib seal leida näiteks vööthüul-sõrmkäppa ja soo-neiuvaipa.
- Luhasoos on 15 rabasaart. Neist põnevaim on Meiesaar, mida ajaloo keerulisematel perioodidel kasutati pelgupaigana, näiteks taudide ajal või metsavendade poolt.

Üheksanda klassid läbisid Vällamäe matkaraja koos giid Helen Kivisillaga keskkonnaametist. Enne rajale suundumist said kõik töölehed, mida rajal täita tuli ning tuletati meelde, kuidas kompassi abil õiget suunda määrata. Rajal näitas giid pidevalt mingeid taimi ning rääkis nende kohta. Aeg-ajalt tehti peatusi ja siis tuli töölehel ülesandeid täita. Kõige põnevam ülesanne oli see, kus mõõtsime pulssi Vällamäe jalamil ja seejärel kohe peale üsna järsust nõlvast üles ronimist. Sõltuvalt treenitusest oli tulemus erinev, aga pulss kiirenes ikka kõigil märgatavalt. Mõnedele meist tuli üllatusena, et suhtelise kõrguse poolest on Vällamägi Eesti kõrgeim mägi (tegelikult küll suurküngas, sest „päris“ mägesid Eestis ei olegi). Künka lähedal asub väike raba, mille turbakiht on Eestis kõige paksem –17 m. Rabaservas tutvusime sammaldega ning giid näitas, kui palju saab peotäiest samblast vett välja väänata. Päris põnev oli see punkt, kus ühel pool jalgrada oli ürgmets, kus inimene polnud oma tegevusega sekkunud, teisel pool aga majandusmets, mille eest oli hoolt kantud. Lõpuringis sai igaüks öelda, mida uut ta selle retke

käigus teada sai. Mõned meist üritasid küll „viilida“, kuid giid oli järjekindel ning enne edasi ei liigutud, kui kõik mingi märkuse olid poetanud. Kokkuvõtteks jäid enamik meist matkaga rahule. Kaaslaste tagasisidelehti sirvis **Triin Jõgeva** 9.a klassist.

Hanerivis rabarajal

Mis sa meile räägid?

„Maailmapäästja pitsa“ on ahjupanekuks valmis

„Peatuspunktides täideti töölehti

Õpetajate päev

Rahvusvahelise õpetajate päeva eel, 4. oktoobril oli koolipäev tavapärasest sootuks erinev. Tunde andsid 9. klasside õpilased, õpetajad aga said end natuke erelistena tunda. Hommikul võeti neid kooliuksel lilleõiega vastu ning pakuti pidupäevatoriti. Päeva kulgedes pidasid õpetajad fotojahti, joonistasid end lapsepõlveunistuseks olnud ameti pidajana ning panid oma teadmised proovile „Kuldvillakus“. Postikaru usutles ürituse korraldajaid – 9. klasside õpilasi, kelle kanda oli vastutus päeva sujumise eest.

- Kuidas toimus kogu ürituse ettevalmistamine?

Triin 9.a: Ettevalmistustega alustasime varakult, juba septembri teisel nädalal. Kokku saime klassijuhataja tundides, vahetundides kui ka mõned korrad peale tunde. Kõigepealt anti meile võimalus ise ideid genereerida, aga esialgu neid nappis. Kui siis õpetajate suunamisel häid mõtteid tekkis, said nii mõnedki kõrvale lükatud, sest polnud kedagi, kes oleksid soovinud neid teostada. Kui juba konkreetset tegevused paika pandi ja vastutajad määrati, tundus osadele, et aega on küll. Selline suhtumine ei meeldinud aga üldsegi meie juhendajatele. Lõpuks, kui end käsile võtsime, hakkasid asjad sujuma ja kokkuvõttes saime selle päeva korraldamisega kenasti hakkama.

Kevin M 9.b: Alguses liikusid asjad ikka üsna aeglaselt. Õpilased ei olnud just ülemäära huvitatud kogu sellest ettevalmistamisest. Endal nappis ideid, aga samas ega õpetajate välja pakutu ka kuigi kõitev ei tundunud. Lõpuks sai palli siiski veerema, aga õpetajatepoolset tagantsundimist oli ikka kõvasti.

Pille-Riin 9.b: Algas oli vaevamine.

Huvijuht lubas mingil hetkel kogu ürituse üldse ära jätta, kui me asja tõsisemalt ei võta. Kui konkreetsed tegevused juba välja said mõeldud, mida me õpetajatele pakume, läks suhtumine asjalikumaks ning ka õpilased võtsid vastutuse ja tegid lubatu teoks.

- Kuidas kommenteerid selle sündmuse taustal ütlust „õigustega kaasnevad alati ka kohustused ja vastutus“?

Liisa 9.a: Ilmselt mõeldakse siin seda, et kõik me tahtsime olla õpetajad ja tunde anda, kuid ei olnud nõus panustama muudesse ettevalmistustesse, mis selle päevaga kaasnesid. Kui tahtsime, et see sündmus õnnestuks, tuli võtta vastutus ja pingutada selle nimel, et kõik sujus ning see päev kujuneks meeldejäävaks nii meie õpetajatele, õpilastele, kellele tundi andsime, kui ka meile endile. Osad poisid ei olnud nõus vastutust võtma ning nemad pidid ise tundides olema ega saanudki end õpetajatena proovile panna. Minu arvates oli see ebaõiglane, neile oleks võinud nende käitumise ikkagi andeks anda.

- Mida teeksid järgmisel korral taolist üritust korraldades teisiti?

Kevin U 9.b: Õpilased ise peaksid varem asjast huvituma ja rohkem omalt poolt ideid välja pakkuma, kuidas seda päeva läbi viia.

Pille-Riin 9.b: Võtaksin endale rohkem kohustusi, et end erinevates ülesannetes proovile panna. Mingit tegevust ette valmistades tahan seda ise ka läbi viia, et näha, kas mu eelnev pingutus kannab vilja.

Annabel: Asjade läbiharjutamiseks peaks rohkem aega jääma, seega ei tohiks esialgu asjasse nii kergekäeliselt suhtuda ja tegutsemist viimasele minutile lükata.

Richard 9.a: Õpetajad ja huvijuht võiksid järgmisel korral vähem pabistada ja muretseda.

Küll kõik sujub ilusasti. Mulle ei meeldinud ka see, et oma vaba tunni ajal ei lubatud mul teiste tundides vaatamas käia, minu arvates poleks see kedagi seganud.

- Missugune ettekujutus oli sul varem õpetaja tööst? Kas ja kuidas see teadmine muutus?

Pille-Riin 9.b: Varem arvasin, et ega selles töös midagi keerulist küll olla ei saa: muudkui õpetad, kutsud tunnisegajaid korrale ja kõik sujub. Tegelik pilt oli sootuks erinev. Õpetaja peab olema väga rahulik, kannatlik ja mõistev. Ta töö ei pruugi kohe vilja kanda, mõnikord tuleb ühte ja sama asja (näiteks töökäsku) ikka mitu korda üle seletada, et kõik aru saaksid. Õpilast korrale kutsudes ei pruugi too seda esimesel, aga ka teiselgi korral tähele panna. Minu jaoks kujuneski korra hoidmine keeruliseks, väikesed lapsed on püsimatud ja tahavad just sebumisega silma paista.

Kairit 9.a: Arvasin, et õpetaja töö võib olla väsitav ning mõnede õpilastega on üsna raske toime tulla. See teadmine ei muutunud – nii ongi.

Kert 9.a: Uskusin, et õpetaja töös pole midagi keerulist: tuled tundi, jagad korraldused kätte ja ülejäänud aja istud oma tooli peal. Nüüd kujutan juba ette, mida õpetajad päevast päeva mõtleavad ja tunnevad.

- Mis oli sinu jaoks õpetaja töös raske?

Kristjan 9.b: Raskeks tegi tunniandmise see, et mõned õpilased lihtsalt rääkisid pidevalt ja ei allunud korraldustele, kui neid korrale kutsusin.

Kevin M 9.b: Enamiku õpilastega saab õpetaja tunnis normaalselt rääkida, nad kuulavad ja mõtleavad kaasa. Paraku leidub igas klassis mõni „geenius“, kes on ülesandeks võtnud sinu ettevalmistuse ja töö ära rikkuda. Füüsilist mõjutamist nende puhul kasutada ei tohi, mingi jutt neile ei mõju, nii leiabki

õpetaja end klassi ees suhteliselt abitus olukorras.

Annabel 9.b: Algklassi õpetaja peab end pidevalt kõigi õpilaste vahel jagama, leidma igaühe jaoks aega juhendamiseks, uuesti seletamiseks.

- Mis jääb sellest päevast helgena meelde?

Kevin M 9.b: Käisin vaba tunni ajal 2. klassis, kus meie tüdrukud tundi andsid. Nendega sai väga palju nalja. Mulle meeldis „Kuldvillak“, mida ma ise juhtisin ja regilaulu esitus tuli ka päris hästi välja.

Pille-Riin 9.b: Mulle tundub, et meie õpetajatele see päev meeldis. „Kuldvillaku“ mängus, mida ma läbi viia aitasin, löid nad õhinaga kaasa ja kunstitunnis joonistasid ilusad pildid, kus kujutasid oma lapsepõlve unistuste elukutset. Helged hetked olid siis, kui tundide lõppedes tahtsid väikesed õpilased kõik mind kallistada. Üks teise klassi poiss ütles, et see oli väga-väga hea koolipäev. See oli tohutult armas, sain aru, et mu pingutus tasus end ära.

Annabel 9.b: Teise klassi õpilased, keda õpetasin olid nii siirad ja vahetud. Kui nad õpetajaid joonistasid, tegi mõni laps oma portree minust. Päeva lõpus tulid nad mind kui oma õpetajat kallistama ja nüüd, mõned päevad hiljem naeratavad koridoris vastu ja lehvitavad.

Liisa 9.a: Meeldis, kui päeva lõppedes minu õpilased mind kallistasid ja midagi ilusat ütlesid. Ka aktus, mis pärast tunde toimus, oli väga ilus, kirsiks tordil oli Roosi flöödimäng.

Roosi 9.a: Kui ma esimesele klassile flööti mängisin, meeldis see neile väga. Keegi neist polnud varem flööti näinud ega kuulnud. Kõik kuulasid, suukesed lahti – see oli armas.

Richard 9.a: Kui aktusel Roosi flöödimängu taustal meie poolt valitud pildid seinal jooksid, oli õpetajate näol rõõmus naeratus. Sain aru, et olin slaidiprogrammi tehes asja eest pingutanud.

- Mida soovid oma õpetajatele nüüd, kus oled end ise saanud selles ametis proovile panna?

Kevin U 9.b: Mina soovin neile tugevaid närve ning sooja südant. See on väga raske töö. Pidage vastu!

Roland 9.b: Et neil jätkuks kannatust ja rahulikku meelt. Küll need noored ükskord ikka mõistuse pähe võtavad.

Richard 9.a: Tegelikult tahan nüüd õpetajatelt küsida, et kuidas nad selle tööga üldse hakkama saavad, see on nii väsitav ja kurnav, eriti just õpilaste taltsutamine tunnis. Soovin neile jaksu!

Meie koolis on tublid lugejad

Võru lasteraamatukogu korraldab igal sügisel algklasside lastele ettelugemise päeva. Selle aasta 8. oktoobril toimus see juba 18. korda. Seekord võistlesid Võru maakonna koolide 4. klasside tublimad lugejad. Meie kooli parima lugeja väljaselgitamiseks kandsid kõik 4. klassi õpilased klassis ette ühe muinasjutu. Lugemispala tuli valida eesti loomajuttude hulgast. Kõik ära kuulatud, otsustati üksmeelselt, et meie kooli läheb lugemispäevale esindama Ann Kukk.

Võistluspäevaks oli raamatukokku saabunud 20 kõige paremat lugejat kogu maakonnast. Ann esitas A. Jakobsoni muinasjutu „Vares käib tihasel kosjas“. Ta juttu oli hea ja mõnus kuulata. Žüriil oli valikut teha raske, sest kõik lapsed olid oma kooli parimad ettelugejad. Pärast pikka ootamist teatati tulemused.

Rõõm oli suur, sest meie **Ann Kukk võitis II koha!** Võitjad said aukirja, medali ning kingiks toreda raamatu.

Maris Kütt, raamatukoguhoidja

5.10.2013 toimus Tallinna Vabaõhumuuseumi territooriumil nooremate kodutütarde vabariiklik matkamäng. Võrumaad esindasid Võru I Põhikooli tüdrukud- Jana, Annika, Maarja Greete ja Aveli.

Võistlusel lahendati erinevais oskusi, osavust, julgust ja koostööd nõudvaid ülesandeid. Esikolmikusse me ei tulnud, kuid saime endale kogemuse järgnevak võistlusteks.

Õpingute kõrval ollakse edukad ka spordis

I veerandil on meie õpilased edukalt osalenud spordivõistlustel ning mitmed neist tulnud esimese kolme hulka.

17. septembril toimunud Võru maakonna koolinoorte kergejõustiku MV teatejooksude võistlusel saavutas TC 4x100 m jooksus **II koha** võistkond koosseisus **Kristin Heinvee, Marianne Raha, Kadi Lang, Johanna Luik.**

25. septembril toimus Kubjal Võru maakonna sügisene koolinoorte murdmajooks.

TC 1000 m jooksus saavutas **II koha Marianne Raha** 7. a klassist ning TB 1000 m jooksus **III koha Epp Heliste** 8. klassist.

9. oktoobril sai Võru maakonna koolinoorte meistrivõistlustel suundorienteerumises **II koha Janar Saks** 5. a klassist.

Võru linna 229. sünnipäeval, 21. augustil osalesid meie kooli 2. ja 3. klassi õpilased sünnipäevarongkäigus.

Koguneti Keslinna pargis, kust liiguti õhupallide lehvides Tamula randa. Järvelaval andsid sünnipäevakontserdi Võru I Põhikooli ning Võru Keslinna Kooli õpilased. Meid esindasid 7. klassi ansambel ning solist Epp Heliste. Kontserti juhtisid samuti meie kooli õpilased – Aliis Lang ning Cassandra Piirioja 5.a klassist.

Reipalt

On tavaks saanud, et esimene koolinädal lõpeb matkapäevaga. Tänavu sõideti vanuserühmade kaupa erinevatesse kohtadesse ning ühendati reibas liikumine õppimisega. Järgnevalt toome teieni ülevaate õppekäikudest.

Algklassid külastasid Jaaniraotu Linnuparki, kus neid ootas suur hulk toredaid linde-loomi. Paljud olid kindlasti juba varem tuttavad, mõnda neist polnud varem nähtud. Nimi – linnupark – ei tähenda, et farmis näeb ainult erinevaid linnuliike ja tõugusid, olgu need siis jaanalinnud või kodukanad, faasanid või tuvid. Seal kohtad ka üsna arvukat loomade seltskonda: küülikuid, lambaid, shetlandi ponid, minisiga, oravaid jpt.

Jakko Heinvee 3. klassist kirjutas: Mulle meeldisid kõige rohkem see loom, kes võib sülitada, ja minisiga. Eesel oli ka tore, kuna ta tegi väga naljakat häält. Mulle meeldis meie matkapäev väga.

Viiendad ja kuues klass tutvusid Sänna Taevarajal päikesesüsteemi mudeliga.

Raiko Troska 6. klassist kirjeldab õppepäeva nii: Kui olime koolis kõhu täis sõõnud, sõitsime bussiga Sännasse, kus meid ootas giid. Kõigepealt läksime majja, kus giid Hendrik Noor rääkis meile galaktikast ja planeetidest ning näitas palju põnevaid pilte. Saime teada, et matkarajale on paigutatud päikesesüsteemi mudel mõõtkavas 1 meeter = 1 miljon km. Ega ma seda hästi ette kujutada küll ei oska! Rajal peatusime kõigepealt Päikese juures. Päike on suure tähesüsteemi Linnutee üks tähtedest. See on hõõguvkuum gaasikera, millele läheneda on võimatu. Teised süsteemi planeedid tiirlevad ümber Päikese. **Järgneb lk 7!**

Sööme ära!

Tervise arengu Instituudi korraldatud teavituskampaania „Sööme ära!“ eesmärgiks oli inimestele meelde tuletada, et oma tervise hoidmiseks peaks igaüks meist sööma vähemalt 5 portsjonit ehk peotäit puu- ja juurvilju päevas. Meie koolis toimusid kampaania raames aedviljanädalad, millesse mahtus mitmeid põnevaid ettevõtmisi.

Näitus „Ohhoo, mis põnevad juurikad!“

Septembri keskpaiku koristatakse koduaias ja –põllul saaki. Nii saigi välja hõigatud, et kes leiab mingi tavapärasest erineva välimusega vilja, toob selle esmaspäevaks, 16. septembriks näitusele. Hommikul oli algklasside korrusel hästi põnev, sest koolikottidest kraamiti välja mitmeharulisi ja kokkukasvanud porgandeid, tohutu suuri kartuleid, tomateid ja õunu, konksukujuline suvikõrvits, pirakas kaheharuline peet, „plaksuga“ kurgid ning üks kurk, mis ei olnud üldse kurgi moodi, pigem selline väike roheline ümmargune pall. Toodi ka koduaedades kasvatatud arbuuse ja viinamarju, Siim 3. klassist nimetas oma pealt täpiliselt kasvanud suvikõrvitsa Noorpagana nuiaks. Õpetajad panid riulile enda tehtud köögiviljahoidised.

Aveli Sadonski 6.klass

Küpsetamise õpituba

3., 4. ja 5. klasside tüdrukud said näpud jahuseks teha küpsetamise õpitubades, mida vedas eest meie kooli lapsevanem Jane Kiik. Kahel päeval muudeti huviruum „pagaritöökojaks“. Töötuppa tulnud, seoti kõigepealt ette põlled ja pähe rätikud. Seejärel arutati üheskoos läbi, mis töid ja millises järjekorras tegema hakatakse. Kuna käimas oli aedviljanädal, kasutati küpsetamisel ohtralt koduaiast pärit vilju. Pirukatäidise sisse hakiti peeti, nuikapsast ja sibulat, kaneelirullide taigna sisse segati ohtralt kõrvitsat ning loomulikult ei saanud tänavuse õunauputuse juures üle ega ümber ühe uhke õunakoogi küpsetamisest.

Ruum kihis nagu sipelgapesa: ühed hakkisid nugade välkudes täidise materjali, teised segasid tainast ja neid nõusid, mis tuli puhtaks pesta, tekkis töö käigus lausa kuhjade kaupa. Ülesandeid vahetati, nii saadi erinevaid tegemisi proovida ja keegi ei pidanud ainult „igavaid“ töid tegema.

Peagi hakati huviruumi ust üha tihedamini väljastpoolt lahti tõmbama, sest kaasõpilased tundsid õhus levivat küpsetamishõngu ja tulid uurima, mis teoksil. Sel ajal, kui pirukad ahjus kuldpruuni jumet omandasid, katsime meie laua ning valasime värskelt pressitud õunamahla tepsidesse. Ja juba saimegi oma töö tulemusi nautida. Kuumad ohtra juurviltäidisega pirukad maitsesid ülihästi ja kõht sai neist nii täis, et kõrvitsarullide jaoks enam ruumi ei jäänudki. Üheskoos otsustasime, et jätame need hoiule ja nii saime järgmisel päeval suure vahetunni ajal jälle maiustada. Kõju võtsime aga kaasa retseptid ja saame nüüd oma pereliikmeid põnevate küpsetistega üllatada.

Aliis Lang 5.a

Kõik klassid said ülesandeks teha plakatid, millel kujutatakse, kuidas nemad eelistavad oma 5 portsjonit puu- ja juurvilju päeva jooksul tarbida.

Traditsioonilisel mihklilaadal kauplejadki püüdsid pakkuda tervislikumaid ampse: puuviljakooki, marjatarretist, köögiviljamuffineid. Ostjad olid rahul.